

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXV. évfolyam 18. szám. 2014. szeptember 15.

Ára 0,80 lej

Megosztott terheink

(Mt 11,28–30)

Hajsza, rohanás, idegesség... Számtalan kifejezést felsorakoztathatnánk még annak bemutatására, milyen is sokszor az életünk, illetve milyen ez a gyors tempójú 21. század, ahol annyi kihívás vár reánk, amelyeknek szeretnénk megfelelni. Ez a gyorsaság agyonhajszt fiatalokat, összeroskadt öregeket eredményez. Olyan megfáradt, koravén, ideggyenge embereket, akik már-már azt is elfelejtették, hogyan kell pihenni, kikapcsolódni, megállni a napi rohanásban. Vagy ha mégis megállunk, akkor azt érzékeljük, hogy a test és a lélek képtelen elcsendesedni, megpihenni végre. Elfog ilyenkor a kétségbeesés: mit tegyék? Valósággal függője lettem a munkának, nem tudok leállni, megállni...

A modern világ modern eszközöket talál ki, és kínál a szabadidő eltöltésére, az idegeskedés leküzdésére. Felmerül a kérdés: mit mond Isten, a mi modernnek gondolt kérdéseinkre? Sokszor attól tartunk ugyanis, hogy Isten nem lát be a betonrengeteg falai közé, a szívünk mélységébe, hogy a Biblia szava már kevés a mi gondjaink megválaszolásához.

Munkácsy Mihály: Rőzsehordó nő

Hogy a sok archaikus kifejezés, a sok „lón” és „vala” között nem hallatszik ki Isten hozánk szóló, személyesen megszólító üzenete.

Fábián Tibor

(Folytatása a 3. oldalon)

Ne folytassatok háborút Isten nevében!

Fekete sereg, fehér menekülők: iraki humanitárius válság

Immáron nem első alkalommal szólalt meg napjaink legnagyobb emberi drámájával, az iraki keresztényüldözéssel kapcsolatban a katolikus egyházfő. Az IS, Iszlám Állam nevű szélsőséges iszlám terrorszervezet fekete serege tovább folytatja kíméletlen akcióit, amire az USA már katonailag reagált. Ez már csaknem háború. Legfrissebb jelentés az iraki válságról, a jezidákról és a számok drámai üzenetéről...

A feketébe öltözött szélsőséges Iszlám Állam (IS) nevű fegyveres terrorszervezet magas fokú felszereltséggel és szervezeten indult hadba ártatlanok százai, keresztények és muszlimok ellen Észak-Irakban. Akcióik nyomán mintegy 100 ezer keresztény menekült el Mosul városból, az egykori Ninivéből és környékéről. Tevékeny-

dr. Békefy Lajos

(Folytatása az 5. oldalon)

Viseljétek gondot magatokra és az egész nyájra!

Besztercei presbiter-továbbképző

Az Erdélyi Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége, az elmúlt két évben Algyógyon megszervezett Presbiteri Továbbképző Táborát ezúttal Besztercén tartotta. Nem lehet tudni, hogy a

kommunikációhiány okozta-e, de idén is csak 16 presbiter és három

Ferenczi István

(Folytatása a 7. oldalon)

A legjobb befektetés

Mt 25,14–46

János atyához három gyülekezet tartozott, melyeket több mint három évtizeden keresztül lelkiismeretesen pásztorolt, és szolgálátát fáradhatatlan igyekezettel végezte. Bár hite erős volt, mégsem szerette a dolgait a véletlenre bízni, ezért voltak, akik kishitűnek tartották, mivel úgy gondolták, nem bízta magát eléggé a gondviselésre.

Amikor elhatározta, hogy megpályáz egy ösztöndíjat, mely három év távolléttel járt együtt, elkezdte figyelni a gyakornok lelkészek szolgálatát, hogy megfelelő helyetteseket válasszon a három gyülekezet számára, arra az esetre, amíg távol lesz. A pályázatát elfogadták, ezért János atya átadta gyülekezeteit: Zöldbegyét 600 lélekkel és 600 pénzzel az első kiválasztott lelkésznek, Ligetet 400 lélekkel és 400 pénzzel a második lelkésznek, és Porondot 300 lélekkel és 300 pénzzel a harmadik helyettes lelkésznek. Megkérte őket,

hogy ameddig visszajön, szolgáljanak és gazdálkodjanak igyekezettel a legjobb tudásuk szerint.

A három év hamar eltelt, és János atya, aki ezalatt a külvilágtól teljesen elszigetelten élt, alig várta, hogy lássa, mi történt a távolléte alatt.

Zöldbegyén várta az első helyettese, aki a következőképpen számolt be:

– Az elmúlt három év alatt a gyülekezet lélekszáma gyarapodott, a templomlátogatók száma megnőtt, és a gyülekezet anyagilag is jól áll. Jelenleg 1200 pénzünk van.

– Hogyan volt ez lehetséges, testvérem? – kérdezte őt János atya.

– Nem ez volt a cél, de történt valami, miután elkezdünk a szegényekkel törődni.

Sárosi Artúr

(Folytatása a 3. oldalon)

Barangolások bibliai tájakon

Sikem

Kánaáni város, amely a Garizim- és Ebál-hegyek közötti hágónál feküdt. Már a Kr. e. 4. évezredben laktak itt emberek, s egy Kr. e. 1800-ból származó felirat úgy említi, mint amely nagyon fontos stratégiai szempontból. Később itt épült fel az egyik legnagyobb pogány templom, majd Baál tiszteletére egy nagy oszlopot emeltek ide.

Először a Bibliában Ábrahám történetében találkozunk e helység nevével. Tudjuk, hogy ő rengeteget vándorolt, hisz őt Isten kihívta szülőföldjéről. Először Háránig jutott, majd innen Kánaánba érkezett. Így jutott el Sikem vidékére is, ahol Mamré tölgyese is volt. Ábrahám itt az élő Istennel találkozik. Micsoda bátorítás és biztatás ez a mi számunkra: ott, ahol mások bálványokat imádnak, ott, ahol mások hitetlenségben, bűnben élnek, mi ott Istennel járhatunk. Ahol a pogányok istenüknek építettek hatalmas templomot, ott Ábrahám az Úrnak épít oltárt. Mert az Urat mindenütt lehet imádni és szolgálni. Lehet, nehéznek érezzük azt a helyet, ahol élünk, dolgozunk, istentelennek azt a környezetet, ami körülvesz, de ne csüggedjünk, szolgáljuk ott hűségesen az Urat.

*

Sikem a Jákób életében is fontos szerepet játszik. Miután Jákób kibékül Ézsauval, hamar elválnak útjaik. Ézsau visszatér Széirbe, ami az ígéret földjén kívül fekszik, Jákób pedig Sikem felé veszi az útját. Ez a város már Kánaán határain belül van. Jákób újra itthon van, visszajöhetett hazájába, ahonnan a családja miatt kellett elmenekülnie. Az ő bűne volt, hogy el kellett

mennie, az pedig, hogy visszatérhet – Isten kegyelme és hűsége. Jákób földterületet vásárol, ahol felüti sátrát. Ez a hit cselekedete. Megvallja mindenki előtt: ez a föld az én hazám. Ő is oltárt épít, amivel azt fejezi ki, hogy ő ezen a földön Istennek akar szolgálni. Tegyük mi is hasonlóan. Legyen az életünk Istennek oda-szánt élet.

*

Józsefnek is köze van e helységhez. A város környékén talál rá testvéreire. De azok nem örülnek érkezésének. Messziről felismerik cífra ruhájáról, s szívükben rettenetes gyűlölet támad. Itt az alkalom, hogy leszámoljanak vele. Letépi ruháit, majd egy kiszáradt kútba vetik. Ez a történet tanulságos számunkra is. Megmutatja, milyen rettenetes az, ha a gyűlöletnek helyet adunk a szívünkben. Ilyenkor megkeseredünk, s gondolataink is összezavarodnak. A gyűlölet tönkreteszi Istennel és felebarátunkkal való kapcsolatunkat. De ebben a történetben is az a csodálatos, hogy amit az emberek gonoszságként gondolnak el, azt Isten jóra fordítja.

*

Izrael életének egyik csúcspontja, amikor Józsué nagy népgyűlést hív egybe Sikemben. Itt köti a Kánaánba bevonuló nép szívére, hogy egyedül Istennek szolgáljanak. Nem is lehetne ez másképp, hisz Istennek annyi jóságát és kegyelmét megtapasztalták az elmúlt évtizedekben. Hogy is lehetne megköszönni másképp Isten számtalan szabadítását, mint hogy teljes szívvel neki szolgálnak. Szébb választ nem is adhatunk Isten hűségére. Vajon miért olyan fontos számunkra, hogy a Biblia annyiszor megismétli az Úr szolgálatára való felhívást? Azért, mert nemcsak Istennek lehet szolgálni, hanem a bálványoknak is. Izrael népét pogány vallások vették körül, ami állandó kísértés volt számukra. A mi világunk sem különb, ma is óriási a veszély, hogy elhagyjuk Istent. Kérjük naponta őt, hogy őrizzen meg minket a hitetlenségtől.

*

A bírák idejében újra felbukkan a város egy szomorú történetben. Ebben az időben ennek lakosai Baálnak szolgálnak, és Abimélek a királyuk, aki kegyetlen és istentelen ember.

A Biblia a legdrágább kincs

Magdika megkérdezte az édesanyjától: Miért olvasod édesanyám állandóan a Bibliát? Hiszen lassan már kívülről tudod azt. Az édesanyja így válaszolt: Emlékszel még arra az időre, amikor keresztyén ifjúsági táborban voltál, és én számtalan levelet írtam neked? – Igen, emlékszem. Nagy volt az örömöm a levelek olvasásakor. Újra és újra elolvastam azokat a szép leveleket.

Miért, mi az oka, amiért annyiszor elolvastad leveleimet, kislányom? – Mert azokból

megtudtam, hogy milyen sokat gondol reám az én édesanyám, és, hogy milyen nagyon szeret engem.

Látod, kedves gyermekem – válaszolt az édesanyja – így van ez a Bibliával is. A Biblia is levél, amelyet Isten írt hozzánk, emberekhez, prófétái által. A Bibliában értesülünk arról, hogy Isten szeret minket. Szeretetét ma is adja Jézus Krisztus által az embereknek. Ezért nem tudok soha betelni a Biblia napenkénti olvasásával. A Biblia a legdrágább kincs.

Bányai László

Bibliaolvasó kalauz

Október

1.	Sze	Lk 2,21–40	Jer 4,1–18
2.	Cs	Lk 2,41–52	Jer 4,19–31
3.	P	Lk 3,1–20	Jer 5,1–19
4.	Szo	Lk 3,21–38	Jer 5,20–31
5.	V	Lk 4,1–30	Jer 6,1–15
6.	H	Lk 4,31–44	Jer 6,16–30
7.	K	Lk 5,1–16	Jer 7,1–11
8.	Sze	Lk 5,17–26	Jer 7,12–34
9.	Cs	Lk 5,27–39	Jer 8
10.	P	Lk 6,1–19	Jer 9,1–15
11.	Szo	Lk 6,20–36	Jer 9,16–25
12.	V	Lk 6,37–49	Jer 10,1–16
13.	H	Lk 7,1–10	Jer 10,17–25
14.	K	Lk 7,11–17	Jer 11,1–14
15.	Sze	Lk 7,18–23	Jer 11,15–23
16.	Cs	Lk 7,24–35	Jer 12
17.	P	Lk 7,36–50	Jer 13,1–11
18.	Szo	Lk 8,1–15	Jer 13,12–27
19.	V	Lk 8,16–25	Jer 14,1–9
20.	H	Lk 8,26–39	Jer 14,10–22
21.	K	Lk 8,40–48	Jer 15,1–9
22.	Sze	Lk 8,49–56	Jer 15,10–21
23.	Cs	Lk 9,1–11	Jer 16,1–13
24.	P	Lk 9,12–17	Jer 16,14–21
25.	Szo	Lk 9,18–27	Jer 17,1–13
26.	V	Lk 9,28–36	Jer 17,14–27
27.	H	Lk 9,37–50	Jer 18,1–12
28.	K	Lk 9,51–62	Jer 18,13–23
29.	Sze	Lk 10,1–16	Jer 19
30.	Cs	Lk 10,17–24	Jer 20
31.	P	Lk 10,25–42	Jer 21

Jótám, aki csodával határos módon megmenekül Abimélek vérfürdőjétől, intó prédikációt tart a népnek. Elmondja, a nép nem jár jó úton, Abiméleket galagonyabokorhoz hasonlítja, ami sem védelmet, sem árnyékot nem ad. Jótám ígéhirdetése ma is időszerű: mi kiben bízunk, kihez menekülünk, kiben keressük életünk értelmét? Csak Istenben érdemes bízni, benne nem csalódhatunk.

Roboám király is kapcsolódik e helységhez. A nép azt várta tőle, hogy enyhítse az adóterheket, amiket Salamon vetett ki rájuk. Ő azonban nem a vének, hanem az ifjak tanácsát fogadja meg, és még nehezebbé teszi a terheket. Így az ország kettészakad. Roboám intó példa minden vezető ember számára. Tudnia kellene, hogy ő azért van, hogy segítsen a népén, de ennek épp az ellenkezője történik. Mert úgy gondolja, a nép van érte. Mi is valamilyen szempontból vezetők vagyunk. Vezetjük családunkat, esetleg egy vállalkozást, gyülekezetet vagy más közösséget. Látjuk-e, hogy mi az ő javuk, készek vagyunk-e önzetlenül az ő javukat keresni?

Olvasandó igék: 1Móz 12,6, 33,18, 37,14, Józs 24,1,14, Bír 9,7, 2Kron 10,1, Jer 41,5, 1Kor 16,22.

Lőrincz István

Megosztott terheink

(Folytatás az 1. oldalról)

A rohanó embernek egy cseppet sem kell félnie azonban attól, hogy Isten nem „tartja vele” az iramot. Hogy Isten netán „elfárad”. Hogy a mi modern problémáinkra a történelem Urának ne lennének meg a maga korszerű, de mindeközben az Ő Igéjén alapuló válaszai.

Pontos jézusi megnyilvánulást olvasunk az igében: „Jöjjetek énhozzám”. A hangsúly Krisztus személyén van. Nem azt mondja, hogy ide vagy amoda csatlakozz, hanem önmagára mutat. Lehet ez hívás, hogy ne tévesszük el az irányt, a célt. De lehet figyelmeztetés is arra az esetre, ha más útra tértünk. Ha személye jelentéktelen lett életünkben. Ha legyűrték a terhek, a gondok, a kételyek.

Jöjjetek énhozzám mindnyájan! Ez a hívás mindenkihez szól. Krisztus hív, és ha mi válaszolunk, élünk a hívással, akkor elismerjük: nincs jobb megoldás. Rá vagyunk utalva. Csak terheket tudunk gyűjteni, de képtelenek vagyunk szabadulni tőlük, és elhordozni őket. Jézus ezeket az elveszetteket hívja, minket. Akik rá vagyunk utalva a jézusi elégtételre, a megigazítására. Arra a kegyelemre, amely elég számunkra.

Annyiszor olvassuk az igében, hogy nagy sokaság követte Jézust, a pusztába is. Ahová

Jézus ment, oda mentek ők is. Szükségük volt arra, amit Jézus adott nekik. Magukba néztek és látták, hogy sok a teher, egyre nehezebb hordozni azokat, és ezzel párhuzamosan érezték, amit Jézus adott nekik. Lelki nyugalmat, amely nem olyan elhordozhatatlan iga, mint a farizeusoké, a törvényhalmozóké. Akik, Jézus szavaival, nehéz és elhordozhatatlan terheket vetnek az emberek vállára.

„És én megnyugosztalak titeket”. Ez a Jézustól nyert nyugalom, a lelkiismeret nyugalma, azt jelenti: vétkeim ki vannak fizetve. Ez a nyugalom az Istennel való helyreállt kapcsolatomat jelzi. Az Ő közelségét jelzi. Persze nem is azt jelenti, hogy ezentúl minden kizárólag szép és jó lesz. Hogy ne lennének ezentúl gondok és bajok. Hanem azt, hogy nem vagyok egyedül a teherhordozásban. Dsida Jenővel mondván: „az Úr áll mögöttem”. Vagyis Krisztus velem van a teherhordozásban. Annyi terhet ad, amennyit elhordozhatok; és annyi erőt, amennyi szükséges a terhemhez. Ebben az iga- és imaközösségben megoszthatom vele terhetem és örömetem.

Vajon meddig bírjuk még cipelni a magunk folyton növekvő terheit? Jézus ma azt üzeni nekünk: nála letehetjük e terheket. Azt mondja: cseréljünk terheket! Adjam neki az elhordozhatatlant, s cserébe az Ő gyönyörűséges igáját és könnyű terhét kapom. A vele megélt közösség áldott állapotát.

– Az egymással az, akinek a felebarátjának tartom magam cselekedetek által.

Porondon más volt a helyzet. Ott a gyülekezet lélekszáma apadt, és a vagyon is felére csökkent, alig maradt 150 pénz. János atya itt is megkérdezte:

– Hogyan volt ez lehetséges, testvérem?

– Nem is tudom – hangzott a válasz – megtettem mindent, ami a kötelességem volt, nem mulasztottam el egy szolgálatot sem. Jártam a befizetések után, és buzdítottam a híveket az adakozásra. Minden egyháztagot évente meglátogattam és törődtem velük.

– Másokkal törödtél-e, testvérem?

– Nem, hiszen az nem az én felelősségem, és ők különben sem fizettek egyházfenntartói járulékot.

A király így felel: bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.

Mt 25,40

Ezután János atya összehívta a három helyettesét, hogy elbocsássa őket. Az első két lelkésznek ezt mondta:

– Derék szolgálatot végeztetek. Amit rátok bízam, azt kamatostól adtátok vissza, mert a talentumokat az emberekbe fektettétek be. Az ember lélek is, az Isten is lélek, és a léleknek természete az ismeret, a szeretet, a megújulás, a szolgálat és az áldozathozatal. A lélek egy testté akar válni Istennel, ezt nevezzük feltámadásnak, ezért nem tagadhat meg a lélek más lelkeket,

Láss!

Jézus megkérdezte tőle: „Mit kívánsz, mit tegyek veled?” Ő így szólt: „Uram, hogy lássak.” Jézus ezt mondta neki: „Láss!” (Lk 18,40–42)

Vannak olyanok, akik megszokásból kapcsolják be a tévékészüléket, de nem nézik azt. Készülődnek a munkába, s csak néha pillantanak a képernyőre. Nem baj. A hit amúgy is hallásból, és nem látásból születik. Nagyobb baj viszont az, hogy napközben is megtörténhet, hogy valaki ott van mellettünk, mégsem látjuk. Nem vesszük észre a gondot vagy az örömet a szemében, így nem is törődünk vele. Bár szemünk felfogja a fényt, mégis vakok vagyunk. A 146. zsoltár 8. versében ezt olvassuk: Az Úr megnyitja a vakok szeméit. Az évezredek kijelentés Jézus Krisztus által ma is érvényes. Állj tükrök elé, nézz szembe magaddal: lelki vakságból téged is meggyógyított már; vagy éppen gyógyítani akar. De akarsz-e látni igazán? Nem csukod-e be a szemed, nem fordítod-e el a fejed, nem altatod-e el lelkiismereted, amikor látnod kellene? Milliók teszik ezt naponta. Nem kétséges, kényelmesebb lehet vaknak maradni a vakok között. Elfordítani a fejünket, amikor át kellene adni helyünket a buszon, elfordulni, mentegetőzni, amikor segíteni kellene valahol. Jézus azonban – mint egykor a testi vakokat – most személyesen téged szólít meg, és neked mondja: Láss! Nyisd meg a szemed! Nyisd meg a szíved! Ha megteszed, ha meglátod, észreveszed azt, aki egy jó szóra, egy dicsőre, egy simogatásra, egy kis segítségre vágyik. Ha teszel is érte valamit, akkor nem csak az ő szíve melegedik meg, hanem te magad is elcsodálkozol azon, hogy mennyivel kéőbb az ég, zöldebb a fű, színesebb a világ, mint ahogy eddig láttad.

Veress László

mert mindenki meglátja a feltámadás lehetőségét. Ti ezt megláttátok azáltal, amit cselekedtetek. A lélek törvénye, hogy aki ad, annak adatik. A kevésben hüek voltatok, ezután még több bízatik rátok.

A harmadik lelkésznek ezt mondta János atya:

– Oktalan voltál, mert test szerint gondolkodtál. Számodra többet jelentettek az emberek alkotta szabályok, mint a lélek törvénye. Azáltal, hogy csupán maradéktalanul betartottad az egyházi előírásokat, de a lélek törvényét nem, gyülekezetedet apadásra és szegénységre kárhoztattad. Ezért olyan voltál, mint az, aki elásta a talentumait. Bizalmatlan voltál és féltél azt az egyházon kívül használni, ezért inkább elástad, nehogy elveszítsd. A lelki talentumokat, az életet, ha elásod, azok elsorvadnak. Isten bennünk van és körülöttünk, Isten és lélek létezik gyülekezeten kívül is, és sokan lesznek, akik feltámadnak. Most eredj, tanulj még Istentől, lélekről, gyümölcsseiről és törvényeiről, csak azután lehet majd rád bízni a gyülekezetet.

– A gyülekezet szegényeivel?

– Nem, a helység szegényeivel és a cigányokkal. Enni adtunk az éhezőknek, ruhát adtunk azoknak, akiknek nem volt elegendő ruhájuk. Azoknak, akik szomjaztak a biztonságra, törődésre, elfogadásra, inni adtunk. A kirekesztettekől és üldözöttekből emberek váltak, a széthúzás helyén pedig bízalom épült.

– És hogyan lett ebből több pénz? Több gazdag ember lett a gyülekezet tagja?

– Nem föltétlenül, de több szegény többet tett a perselyekbe, még ha nem is fizették mind az egyházfenntartói járulékot, mert látták, hogy a pénzt mibe fektették be.

Ligeten hasonló hír fogadta. A gyülekezet lélekszámban és anyagiilag gyarapodott, a vagyon itt 800 pénz lett. János atya itt is megkérdezte:

– Hogyan volt ez lehetséges, testvérem?

Hasonló választ kapott.

– Nem ez volt a cél, de miután elkezdtünk a helység szegényeivel és a cigányokkal törődni, a dolgok megváltoztak. Az elején nem volt könnyű, mert mi kevesen voltunk, ők meg sokan, de azáltal, hogy segítettük őket, mi egyre inkább ők is lettünk, és ők egyre inkább mi is lettek. Látogattuk a betegeket és magányosokat, tanítottuk az árvákat és írástudatlanokat, meglátogattuk a bűnösöket és bebörtönzötteket, valamint megtanultunk törődni egymással.

– Ki az az egymással?

István király összetartja a magyarságot

Szoboravatás Enyedszentkirályon

A Fehér megyei enyedszentkirályi templom harangja augusztus 17-én ünnepi hangon hívogatta a híveket. Különleges nap volt, mivel a kis faluban szoboravatásra került sor. A falubeliek és a vendégek kíváncsian léptek be a templomba vezető kapun, és nézegették a még lepellel takart Szent István-szobrot. A Nagyenyed mellett fekvő település nevét I. István királyról kapta, így a falu most már nemcsak a névre, hanem a műalkotásra is büszke lehet.

Ladányi Péter Sándor lelképásztor igehirdetésében hangsúlyozta: István király tüzzel-vassal a nép javát akarta. Megteremtette a kapcsolatot a nyugati kereszténységgel és jövőképet tárt fel a magyar nemzetnek. „A szobornak mindenkit arra kell emlékeztetnie, hogy a Krisztus szerinti élet áldozatokat igényel. A szobor remélhetőleg sok évszázadig fog itt állni. Isten szeretné, hogy a magyar nemzet létezzen. Habár széttöredezve, de létezzen!” – zárta ünnepi beszédét az enyedszentkirályi lelképásztor.

Istentisztelet után a gyülekezet kivonult a templomkertbe, ahol az ünnepi beszédek, majd a szobor leleplezése és koszorúzása következett. Az ünnepélyt Hegedűs Renáta és Nagy Júlia szavalata nyitotta meg, majd Dr. Csuták János, a szobor egyik adományozójának ünnepi beszéde következett, akit családi gyökerei apai ágon enyedszentkirályhoz kötnek.

Beszédéből megtudhattuk, hogyan született meg a szobor ötlete: „A legutóbbi látogatás alkalmával két lelkész fogadott, Ladányi Sándor és fia, Ladányi Péter Sándor. Ismertették Szentkirály

történetét, melyből kisugárzott az itt élő emberek szeretete, a faluhoz való ragaszkodás. Az idősebb Ladányi elmondta: a falu nem adott az országnak sem híres hadvezért, sem nagy költőt vagy tudóst, csak tisztességes embereket, akik ha szükség volt, megfogták az eke szarvát, vetettek, arattak, hogy kenyeret tegyenek a család asztalára. De ha kellett, kiegyenesítették a kaszát, megfogták a fejsze nyelét, hogy megvédjék a falut. Ez elegendő indok volt, hogy a névadónak emléket állítsunk. De a nagyok nagysága mindig a névtelenek vállán nyugszik, azokén, akik vetnek, aratnak, így ők is megérdemlik, hogy emléket állítsunk nekik. A kompozíció, mely Igó Aladár műve, ezt mutatja be.”

Hajdu Gábor, Bánréve polgármestere, aki szintén hozzájárult a szobor megvalósításához, elmondta: István király összefogta a magyar nemzetet, s hálát kell adni Istennek, hogy összegyűjtötte a magyarságot, s részt vehetünk az ünnepségen.

Dr. Gudor Botond esperes is köszöntötte a gyülekezetet. Az István által alapított egyház ma is él. Egy országot alapított, amelyben rend volt; neki köszönhetjük, hogy a társadalom és a művészet értelmet kapott – fejtette ki az esperes, aki szerint emlékezni nemcsak szabad, hanem kell is.

Györfi Dénes, a nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégium dokumentációs könyvtárának nyugalmazott könyvtárosa röviden ismertette Enyedszentkirály történetét, illetve a Szent Korona viszontagságos életét. Ő is hangsúlyozta, hogy e faluban a szántóvető ember biztosította a betevő

fatatot a családnak, de a falu nagyjainak is, tehát a szobor alapján jogosan kapott helyet a becsületes munkás. Beszéde gazdag volt történelmi adatokban, megtudhattuk többek között, hogy a szentkirályi templom I. István emlékére épült, és Erdélyben több ilyen nevű település található, illetve hogy Szent István az első magyar király, aki az ortodox vallásban is szentként van nyilvánartva.

Ladányi Sándor nyugalmazott lelképásztor hangsúlyozta: Enyedszentkirályt nem törölték el a harcok, háborúk, és a szomorú történelmi események, mivel az itteniek hittel és reménységgel építették fel a romokat, ezáltal építvén a jövőt is. La-

dányi Árpád, a Fehér megyei RMDSZ elnöke is üdvözölte a helybelieket s a vendégeket. Szerinte is István királynak köszönhetjük, hogy a magyarság most is létezik, mivel sok nép eltűnt a történelem során, de ő modern államot alapított.

Csutak György, az enyedszentkirályi egyházközség gondnoka átadott Csuták Jánosnak és Hajdu Gábor polgármesternek egy-egy emléklapot, mivel a helyi presbitérium úgy döntött, hogy mindkettőjüket tiszteletbeli presbíternek nevezik ki.

Mit jelent az alkotás az enyedszentkirályiaknak? Az avatást követő ebéden hallottam, amikor a helybeliek beszélgettek: „a szobor nekünk szimbólum, mely jelképezi az összetartozást, a magyarság összetartását s azt, hogy az anyaországban nem felejtették el az itteni magyarokat.”

Érsek Attila

Kertész Imre Szent Istvánja

Szent István napja alkalmából a magyar kormány évek óta különböző kitüntetésekkel adományoz a magyar társadalom kiemelkedő személyiségeinek. Akik a kultúra, tudomány, sport terén kiemelkedőt alkottak. Az egyik legrégebbi és legpatinásabb magyar kitüntetés a Szent István-rend, amely a folytonosságot testesíti meg a magyar államiságban. A Mária Terézia által a 18. században alapított rend néhány évtized megszakítással újra betölti szerepét. Az elismerésben olyan személyiségek részesülhetnek, akik nemzetközi elismertsége vitathatatlan, és öregbítik Magyarország hírnevét. A '89-es változásokat követően tavaly első ízben kiosztott díjat Lámfalussy Sándor belga jegybankár (az Európai Monetáris Unió egyik kidolgozója, az euró bevezetésének felelőse), illetve Egerszegi Krisztina úszó kapta. Ha az előbbi talán kevesen ismerik, ez utóbbit sokan hallották. A minden magyar „egérkéje” ugyanis a kilencvenes években alig

talált legyőzőre: a többszörös Európa-, világ- és olimpiai bajnok úszónő nevét nemcsak magyarok, mások is megjegyezték.

Idén Rubik Ernő feltaláló (a bűvös kocka alkotója) mellett a magyar kormány elismerését Kertész Imre is megkapta. Ez viszont többeknél megütközést keltett. Kertész Imre ugyan Nobel-díjas író, csak hogy mindenki tudja: az író egyáltalán nem a magyar kultúra szülötte, népszerűsítője. A *Sorstalanság* című regénye ugyanis nem irodalmi értékéért kapta az elismerést, hanem a holokauszt témájának feldolgozásáért. Amit maga az író is megerősít a *Die Zeit* című német lapnak adott interjújában. „Csakis azért adtak nekem irodalmi Nobel-díjat, hogy ezt a fajta szemtanú-irodalmat díjazhassák.”

Ám ettől az elismeréstől nagyon hosszú út vezet a magyar kultúra népszerűsítéséig. Merthogy Kertész Imrének a magyarságról alkotott véleménye igencsak színes. „Az

európai kultúra terméke vagyok, egy dekadens, egy gyökértelen. Ne kössön engem Magyarországhoz” – jelentette ki a francia *Le Monde* újságírójának. Ugyanitt mondja, hogy a magyarság hazug, az országban az antiszemiták és a szélsőjobb uralkodik. Máshol kijelentette: Budapest a Balkán része, és kikérte magának, hogy őt ne nyomják hozzá (ne azonosítsák) Magyarországhoz. A magyar fiatalság „konformista és fasiszta” – vallja Kertész, aki kifogásolja, hogy a fővárosi metróban zöld színű plakátokon a „Sem jobboldali, sem baloldali, hanem keresztény és magyar” feliratok olvashatók.

„...Semmiféle nemzeti szolidaritást nem tudok kialakítani magamban az úgynevezett »magyarsággal«, azaz nincs magyar identitásom, nem érzek s nem gondolkodom együtt a kétségbeesett magyar ideológiával.” „...Nem kell nekem se haza, se otthon, se ország – nem tudok mit kezdeni a nemzet fogalmával.”

Nos, ilyen nyilatkozatok és előzmények után kapott Szent Ist-

ván-rendet Kertész Imre. Gesztus. Kompromisszum. Kibékülés – állítják azok, akik a kiegyezés, a megbékélés és az egymáshoz való közeledés szószólói. Ha tudnánk, hogy ettől a baloldali, liberális értelmiség tovább már nem mocskolja a magyar nemzeti oldalt, a keresztényiséget, akkor talán igazat adnánk nekik. Ám egy ilyen „gesztus” aligha fogja őket meggátolni a további gyalázkodásban.

Arany Jánoson kívül a Szent István-rendet az elmúlt évszázadok során olyan személyek kapták meg, mint Munkácsy Mihály, Benczúr Gyula és Szinyei Merse Pál festők vagy Mikszáth Kálmán és Jókai Mór írók. No meg – politikai nyomásra – olyanok is, mint a '48-as szabadságharcot leverő, több ezer magyar haláláért felelős osztrák Haynau vagy a náci Németország politikussai, Ribbentrop és Göring. Hogy Kertész Imre melyik csoportba fog tartozni, azt a történelem hivatott majd eldönteni. Nekünk most csak sejtésünk lehet...

Somogyi Botond

Ne folytassatok háborút Isten nevében!

(Folytatás az 1. oldalról)

ségüket egyre aktívabban folytatják. Kivégzések, menekülők, elhagyott keresztyén házak, üzletek jelzik „munkálkodásukat”. Az USA harci repülőgépeket irányított a térségbe a fekete sereg ellen, illetve a menekülők ellátására, mentésére. Ferenc pápa közben újabb békefelhívással fordult az érintettekhez és a világközvéleményhez, mert az iraki konfliktus eszkalációja súlyos háborús veszéllyel fenyeget.

„Az Irakból érkező hírek elképesztőek és szinte hihetetlenek” – jelentette ki a pápa, amikor felsorolta a brutális erőszak különféle fajtáit. „Mindezek komolyan sértik Istent és az emberiséget” – tette hozzá. „Ne folytassatok háborút Isten nevében!” – hangsúlyozta. Egyúttal arra szólította fel a nemzetközi államközösséget, hogy találják meg a hatékony politikai megoldást ennek a bűncselekménynek a megállítására. Vatikán a békés megoldás mellett tette le a garast, miközben az USA gépei már bevetésben vannak.

Jezidák is az üldözöttek listáján

A Vatikáni Rádióban elhangzott: Úgy tűnik, ezt a lépést meg kellett tenni, másrészt kérdéses, hogy ezzel a fekete sereget meg lehet-e állítani. Genocídium, népirtás folyik Irakban, főként a jezidák elleni rémületes irtó hadjáratral. A jezidák vagy kurdok vallási kisebbséget alkotnak több közel-keleti országban, számuk Irakban a legnagyobb, itt mintegy 300 ezren éltek az üldözés

megkezdéséig. Elnevezésük I. Jazid kalifától származhat. Isteni titkokat jelöl a szó. Az iszlámnak népi vallásos elemekkel vegyített változata ez az irányzat. Főként a perzsa vallás hatott rájuk, de van vallásukban más elem, pl. keresztyén is. Ezért szünkretista, azaz keverék vallásnak is tekintik. A szalafista katonai csoportosulás, az IS a jezidákat az ördög szolgáinak bélyegezte, s mintegy 50 ezer jezidát üldözött el otthonából Észak-Irakban. „Szent vidékük” Mosultól északra, Lalis környékén található. Monoteista nézetük szerint egy Isten létezik, őbenne hisznek, aki teremtette a világot, amit hét szent lény, angyal gondviselésére bízott. Hitvilágukban szerepel a reinkarnáció is, mindaddig, amíg a lélek teljesen meg nem tisztul a bűntől. Naponta öt imaidőt kell betartaniuk, és az ahhoz kapcsolódó imákat elmondaniuk. „Ökologikus” szemléletük szerint a négy szent elem, a föld, a levegő, a tűz és a víz tabuvédelem alatt áll. „Szent” színük a kék, ami a Nőé-korabeli vízözönt jelképezi számukra. A gyermekeket születésükkor megkeresztelik, és körülmetélik. Idegenekkel nem házasodnak, szerintük ők csak Ádámtól származnak, nem Évától is. A muszlimoktól a 18–19. század során 72 tömeggyilkosságot szenvedtek el.

Pusztítás felsőfokon. A fundamentalisták senkit és semmit nem kímélnek.

A támogatók is lepleződjenek le!

A Szentszék ENSZ nagykövete, Silvano Tomasi érsek Genfben nemrég kijelentette: „Ebben a pillanatban és helyzetben talán szükség van katonai akcióra is”. Felszólított arra, hogy az érintettek azonnal hagyják abba a fegyverek exportálását a fekete sereg részére. Éppen ezért nemcsak

Drámai számkódex

A *Huffington Post* amerikai hírmagazin közölte azt a 15 sokkoló számot, ami az IS iraki akcióira hívja fel a figyelmet. Néhány szám ebből a kódexből: 13 000 – annak a területnek a mérete négyzetkilométerben, amelyet az IS tart ellenőrzése alatt Szíria és Irak között. 1922 – az Irakban június során az IS által meggyilkolt áldozatok száma, köztük 1393 a civil áldozat, a többiek katonák és rendőrök. 30-50 ezer a száma azoknak a „katonáknak”, akik az IS-ben harcolnak. Öt országot érint valamilyen módon az IS katonai tevékenysége, ezek: Irak, Irán, Libanon, Szíria, Törökország. Kétmilliárd dollárral gazdálkodik az IS, napi bevételük olajból és földgázból kb. 3 millió dollár. Nulla a száma azon keresztyéneknek, akik Mosulban nyíltan gyakorolják tovább hitüket. Mintegy 40 ezer azok száma, akik a kurd vidékek közelében a hegyekbe menekültek. 500 a jezida áldozatok száma, akiket brutálisan megöltek, 300 jezida nőt pedig rabszolgájukká tettek a fekete sereg katonái.

Egyetlen igény jellemzi az iraki humanitárius válságot ma, ez pedig a TÖBB. Azaz: több humanitárius segítség, több védelem, több együttérzés, több politikailag hatékony diplomáciai lépés, több menekültsegély, több ima...

Az iszlámista állam fekete serege jól felszerelt. Titokban pénzelik őket.

fegyveres akcióra van szükség ellenük, hanem arra is, hogy azokat a fundamentalistákat, akik az IS-t pénzzel és fegyverrel támogatják, beleértve azokat az országokat, melyek ezeket az erőket akár mély hallgatásukkal támogatják, leplezzék a világ közvéleménye előtt. Az elfedés, a „takarás” sem a keresztyéneknek, sem a muszlimoknak nem használ. A káld katolikus pátriárka, Louis Raphael Sako nyilatkozatában Obama elnök döntését az amerikai katonai beavatkozásról szólva „kellemetlennek”, de elkerülhetetlennek minősítette.

A háború miatt többezren menekülnek a szomszédos országokba

Megtartatni a reménységben

Isten kegyelméből, és hiszem, hogy az Ő akarata által, egyedülként Erdélyből, és az egész Kárpát-medencéből magyar református lelképásztorként képviselhettem Erdélyi Református Egyházunkat az IRCA (International Rural Church Association) nevű nemzetközi egyházi szervezet által megrendezett világszintű konferencián, melyet idén nyáron tartottak Délkelet-Afrikában, Malawi állam fővárosában, Lilongwében. Hogy mit jelent az IRCA? – Ők így határozzák meg önmaguk küldetését: az IRCA olyan keresztyén emberek nemzetközi közössége, akik elhivatottságot éreznek a vidéki közösségek felemelésére, Jézus Krisztus evangéliumára alapozva.

Feladatuknak tekintik Isten országa értékeinek megosztását, és támogatják a helybéli keresztyén gyülekezetek munkáját, misszióját, a közös értékeken alapuló, akár ökumenikus összejöveteleken keresztül.

1993-ban kis nemzetközi csapat gyűlt össze Anglia Warwickshire nevű helységében, Birminghamtól nem messze, hogy megünnepelje az ottani Arthur Rank Központ 21 éves fennállását. Ez a központ több mint 40 éve el-

kötelezett az angliai vidéki közösségek felzárkóztatásában, különböző közösségi és szociális programok, képzések által. Ott határozta el az a részt vevő csapat az első nemzetközi konferencia megszervezését, amelyre 1998 augusztusában került sor Vidéki kultúra és lelkiség címmel az angliai Durhamben. Akkor alakult meg az

Lilongwe. A helyiek Afrika legmelegebb szíveként emlegetik az országot.

IRCA. A következő nemzetközi konferenciát 2002 novemberében Indiában szervezték meg, a harmadikat 2007-ben, Kanadában. A negyedik IRCA nemzetközi találkozóznak a németországi Altenkirchen im Westerwald adott otthont 2010-ben. Ezen fogadták el az egyesület alkotmányát, és tették meg a szükséges lépéseket az elfogad-

atásra az Egyházak Világtanácsa felé (WCC). Tekintettel arra, hogy a résztvevők több mint fele a református egyházak nagy családjához tartozik, felvették a kapcsolatot a Református Egyházak Világközösségével is (WCRC).

Az IRCA mindeközben tovább fejlődött, megalakultak a kontinentális tagozatok is, mint az európai, az óceániai (Ausztrália és Új-Zéland), észak-amerikai és legutóbb az afrikai. 2012-ben Kató Béla püspök, főjegyzői minőségében, Ballai Zoltán lelképásztor és alulírott vehettünk részt az európai IRCA konferenciáján Nagyszébenben. Akkor eldönt, hogy a következő, 2016-os európai konferencia házigazdája az Erdélyi Református Egyházkerület lesz, helyszíne pedig Kolozsvár.

Az ötödik IRCA-konferencián, az afrikai Malawiban meghívott előadónak vettem részt. Így már előzetesen tagja voltam a szervezői csapatnak, mint aki az ottani bibliaórák, előadások és áhítatok megszervezéséért vállaltam felelősséget. A konferencián az igei szolgáltatón kívül lehetőségem volt bemutatni erdélyi egyházunk felépítését, szolgálatunkat. Vetített képes előadáson mutattam be a legutóbbi Kálvin-szoboravatást Sepsiszentgyörgyön. Kató Béla püspök személyes üzenetét tolmácsolhattam a konferencia résztvevői számára.

Márk László Gyula,
négyfalui lelképásztor

Az 5. IRCA nemzetközi keresztyén konferencia állásfoglalása

Lilongwe, Malawi

Mi, az IRCA nemzetközi keresztyén szervezet azon 72 tagja, akik Malawi államban, Lilongwe város African Bible College intézményében, a 2014. július 28–augusztus 1. között megszervezett 5. nemzetközi IRCA-konferencia alkalmával találkoztunk, a következő üzenetet bocsátjuk közre a világszerte élő keresztyén testvéreink számára. 44-en gyűltünk össze Malawi államból, többnyire vidéki közösségek részéről, és 28-an nemzetközi résztvevők a világ különböző tájairól (India, Románia, Dél-Korea, Új-Zéland, Ausztrália, Kanada, Egyesült Királyság és Egyesült Államok), abból a célból, hogy konferenciánk témáján elmélkedjünk, ami nem más, mint megtartatni a reménységben. Az alkalom, akár helybéli vagy vendégek voltunk, felejthetetlen tapasztalatnak bizonyult. Csodálatos lehetőség volt gyakorlati és lelki feltöltődés szempontjából: a malawibelieknek azért, hogy találkozhattak és beszélgethettek keresztyénekkal a világ más tájairól, és nekünk, a nemzetközi csapatnak, hogy tanulhattunk jelentős számú malawibeli társainktól. Az istentiszteletekben énekekben, bibliatanulmányozásban, beszélgetésekben megosztottuk egymással tapasztalatainkat és tudásunkat, Isten iránti szeretetünket, közös vidéki értékeinket és gondjainkat.

Ez volt az első konferencia, amelyet az IRCA afrikai helyszínen szervezett. Az itteni találkozón a vidéken élő malawibeli testvéreink el tudták mondani nekünk, be tudták mutatni szolgálatuk gondjait, nehézségeit, a mélysze-

génységet, amellyel küszködnek főleg vidéken, a kommunikációs és utazási nehézségeket, az írástudatlanság magas arányát, és az ivóvíz, valamint csatornarendszer hiányából fakadó betegségeket. Ugyanakkor egyetértettünk és osztoztunk abban a gondolatban, hogy a vidéki közösségek, a gazdálkodó emberek világszerte hasonló problémákkal küszködnek az időjárás okozta viszontagságok, az alacsony nyersanyagárak és a magas termelési költségek, valamint a kormányok nemtörődömsége és a rossz szolgáltatások miatt.

A remény, ami az egymás iránti szeretetből és támogatási szándékból fakadt, megerősítette közösségünket és az IRCA elkötelezettségét a további közösségépítésre. Arra ösztönöz bennünket, hogy haladjunk továbbra is ezen az úton mint Istennek népe, bár tudjuk, hogy az út poros lesz és gödrökkel teli.

Szintén újdonság volt ezen a konferencián az ifjúsági tagozat jelenléte. Négy nemzetközi és hét malawibeli fiatal vett részt közös tevékenységekben a felnőttek konferenciáján, illetve párhuzamosan külön a konferencia ideje alatt bizonyos kérdések vizsgálatával, mint például, hogyan szembesülnek a fiatalok a világ különböző problémáival (mint a HIV/AIDS kérdésköre, kábítószer- és alkoholfogyasztás, a pénzügyi függetlenség), és ezen kérdéseket hogyan közelítik meg a hit szempontjából.

A konferenciáról a következő tanulságokat visszük haza saját egyházaink, közösségeink és országaink számára:

1. A vidéki emberek problémái világszerte ugyanazok, és ezek a mi problémáink is.

2. A döntések, amelyek a vidékkel kapcsolatosan világszerte megszületnek és befolyásolják életünket, tőlünk távol válnak döntésekké, határozatokká. Sajnálatos módon az egyházi közösségeinket érintő (egyházi országos irodák, püspöki hivatalok által) hozott döntések is ilyen jellegűek, végső soron tehát mi, vidéki emberek csak Istenben bízhatunk és magunkra támaszkodhatunk.

3. Ezért tisztában vagyunk azzal, hogy fontos az ökumenikus összefogás.

4. Továbbra is keressük azon új lehetőségeket, amelyekkel a vidéki egyházak serkenthetik egy közösség fejlődését akkor, amikor saját forrásaik elapadnak.

5. Valljuk, hogy szükséges új helyi vezetőket betanítani és oktatni mind világi, mind egyházi szolgálókat, ezáltal növelve a keresztyén jelenlét hatékonyságát a vidéki területeken.

6. Elkötelezzük magunkat a források egymás közötti megosztására annak a világméretű hálózatnak az előkészítése és működtetése során, amelyet a vidéki közösségek reménységgel való táplálása érdekében hozunk létre.

7. Kihívást jelent számunkra, hogy további kockázatokat vállaljunk Isten országa érdekében. A szövetség megerősíti a vidéki közösségekkel való szolidaritását, amelyeket a mesterséges és a természeti katasztrófák egyaránt fenyegetnek. A vidéknek hallatnia kell hangját.

Mi, az IRCA tagjai, újra és újra tudatosítjuk magunkban Isten által kapott szerepünket, hogy a hangtalanok hangjává váljunk, és hogy éberséggel felismerjük a vidéki szolgálat kihívásait.

IRCA Vezetőtestület

ViseljeteK gondot magatokra és az egész nyájra!

(Folytatás az 1. oldalról)

presbiterfeleség „hallotta” meg a hívást. A 15 egyházmegyéből csak hét képviseltette magát a továbbképzőn: Dés, Erdővidék, Kalotaszeg, Küküllő, Maros, Maros-Mezőség, Sepsiszek.

Bányai Csaba dési esperes nyitóáthítával vette kezdetét a tábor. Az esperes úr az ApCsel 20,28 alapján elmondta az egybegyűlteKnek, hogy az Egyház nem a lelkipásztoré, sem nem a presbitereké, hanem Krisztusé, aki az Ő drága vérével megfizetett érte. Viszont Krisztus rábízta úgy a lelkipásztorokra, mint a presbiterekre. A presbiternek az Élő Egyház élő tagjának kell lennie, és gondot kell viselnie úgy önmagára, mint a nyájra!

Szolgálunk, vagy végünk

A továbbképző minden napjának délelőttjén Szabó Attila magyarnemeyei, valamint Juhos János szentmátéi lelkipásztorok előadásait hallgatva gazdagítottuk tudásunkat. Pál apostol szavait a Róma 1,8–15-ből alapul véve, előadóink a hívő keresztyén ember kilenc jellemvonásáról beszéltek. Isten iránti háládatos élet, teljes elkötelezettség; Istennél másokért közbenjáró imádságos élet; Istennek alávetett akarat; közhasznú életvitel; allokatív életmód, szétszátás, juttatás; gyümölcsözés; „természetbarátság”; embertársai iránti elkötelezettség; lelkesség.

Elhangzott, hogy az emberi megbízás és az isteni elhívás együtt tesz ik áldásossá a presbiter munkáját. A feladat nem hálás, de nekünk hálásaknak kell lennünk azért, mert Krisztus nagykövetei lehetünk. A hálaadás elmaradása mulasztás és engedetlenség. „Mindenben hálát adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által ti hozzátok”. (1Thessz 5,18)

A hívő keresztyén nem részidős, hanem teljes körű munkás. A hozzáállás és az elkötelezettség között óriási különbség van. A rendőrség, „szolgálunk és védünk” jelmondatával szemben, a presbiterek jelmondata „szolgálunk, vagy végünk”!

Pál az imádság embere volt, de nem önző módon kért magának, hanem könyörgött másokért, mások szükségéiért. Micsoda lecke a mai egyháztagok számára! Gondolkozzunk el azon, mennyire vagyunk imádkozók, másokért közbenjáró emberek? Mennyire jellemez ez bennünket?

Szintén Pál életét elemezve megláthattuk, hogy az Istennek alávetett élet azt jelenti, hogy végigviszem, amit vállaltam, amire elhívást kaptam.

Privatizált keresztyénség

Amint Pál a levélírásban halad előre, egyre inkább kitarja a szívét, és elmondja, hogy miért is szeretne Rómába látogatni. Azt halljuk, hogy valamilyen ajándékot akar vinni. Nem anyagi ajándékról van itt szó, hanem olyan lelki ajándékról, amely megerősít. Nem a világi

tudományok, filozófiák erősítik meg a keresztyén embert, hanem a krisztusi tanítás. Ez nem azt jelenti, hogy a világi tanítások fölöslegesek, hanem azt, hogy nem ezek nyújtanak lelki erőt. Ami igazán megerősít, az Isten Szent Lelkének ereje, az evangélium! Ezzel kell megajándékoznunk embertársainkat!

Manapság mindent privatizálnak. Sajnos, nagyon sokan privatizálják a „keresztyén” életüket is. Azt mondják: „református vagyok, de senkinek semmi köze ahhoz, ahogyan élek. Vasárnap vagy ünnepnap közösségi életet élek, de a hétköznapok az én privátszférámhoz tartoznak, sőt a vasárnapot is privatizálhatom, nem kell a közösségbe járnom, magányomban is olvashatom a Bibliát, imádkozhatok, mert az énáltalam privatizált élettemmel így rendelkezem.”

Így nem lehet sem fejlődni, sem szolgálni. Mi a felelősségem? Megosztani a hitemet másokkal, megosztani a hit által kapott ajándékokat!

Ha Isten megváltoztatta a belsónket, meglátszik a külsőnkön is, tehát gyümölcsstermők-ké válunk. Sokan felteszik a kérdést: miért él az ember a világon? Sokan sokféle választ adtak rá. Pál apostol válasza: azért élünk, hogy gyümölcsöt teremjünk. A gyümölcsstermés elengedhetetlen feltétele a Krisztusba való beoltatás.

Adósság- és kötelességtudat

Manapság szinte mindenki adós valakinek vagy a banknak. A hívő keresztyén ember nyolcadik sajátos és jellemző vonása, vagy törekvése az adósságtudat, a kötelességtudat mindenki iránt az evangélium továbbmondásában. Ez az adósság, amely mindnyájunké, még azoké is, akik sem banknak, sem semmilyen hitelezőnek nem tartoznak.

Óriási kincsnek vagyunk a birtokában, az örök élet kincsének birtokosai vagyunk, nekünk adta, nekünk ajándékozta a Feltámadott. Ezt kell hirdetni Rómában Pál apostolnak. Ezt kell hirdetni nekünk is. Nemcsak szószékről és nemcsak vasárnap, hanem a hétköznapokban is, a környezetünkben is, a munkahelyünkön is.

Az elhangzott előadások megismertették velünk a hívő keresztyén jellemvonásait. Ezeket hallgatva felismertük azokat, amelyek jellemznek bennünket is, de arra is rádőbentünk, hogy bizony vannak még hiányosságok, amelyeket Isten segítségével rendbe kell tennünk.

A délelőtti előadások és beszélgetések mellett a délutánok is tartalmasak voltak. Megismerkedtünk Beszterce történelmével, nevezetességeivel és látványosságaival. Meglátogattuk Bethlen, Szamosújvár, Dés, Cegőtelke patinás műemlék templomait. Elbeszélgettünk a gyülekezet lelkipásztoraival, gondnokaival. Jó volt látni, megtapasztalni, hogy ezek a gyülekezetek élnek, működnek. Szinte mindenhol azt hallottuk, hogy e többszáz éves templomok egyszer-kétszer leégtek, de a hívek nem adták fel, és minden alkalommal újraépítették.

Nemcsak szépen rendezett templomokat látogattunk meg, hanem az óradnai 13. századi templom romjait is. Innen Borberekre mentünk emlékezni Reményik Sándor nyári lakjához. Egyik délután megcsodáltuk a bethleni ménes gyönyörű lovait. Egy másik alkalommal pedig a természetben gyönyörködtünk a Borgói-hágón, valamint a kolibicai mesterséges tónál. A Cserhalom emlékműnél pedig emlékeztünk és koszorúztunk. Az együttlét zároakkordjaként részt vettünk a helyi gyülekezettel együtt a templomban a vasárnapi istentiszteleten.

Jó volt együtt lenni. Az előadásokat, az igehirdetéseket hallgatva tanultunk, és épültünk egymás hite által. Örvendezhettünk a régi ismerősöknek, és együtt örülhettünk az újonnan megismert testvéreknek. Sajnáljuk, hogy csak tizenkilencen voltunk, de hálát adunk Istennek azért, mert legalább ennyit összegyűjtött. Tudjuk, Istent kell dicsőítenünk ez alkalomért, de köszönet jár azon lelkipásztoroknak, akik segítik a Presbiteri Szövetség munkáját, és szintén köszönet illeti a Dési Egyházmegye Presbiteri Szövetségének az elnökét, aki oroszlánrészt vállalt a szervezésben.

Imádságos lelkülettel, és azzal a reménységgel nézünk a jövő elé, hogy következő évben többen leszünk. Ha az Úr is úgy akarja, 2015-ben Háromszéken, Sepsibesenyőn találkozunk.

Nemzedékek lelkipásztora

Pap Sándorra emlékeztek az Olt utcában

Sepsiszentgyörgyön hálaadó istentisztelet keretében emlékeztek meg az Olt utcai templom 18. születésnapjáról, valamint az egyház-köztség nemrég elhunyt lelkipásztoráról, Pap Sándorról.

18 évvel ezelőtt, 1996. augusztus 10-én egy álom vált valóra, Pap Sándor álma, mivel áldozatos adományoknak és Isten gondviselésének köszönhetően templomot építhetett magának

az Olt utcai gyülekezet, melynek több évtizeden át volt hűséges és áldozatkész lelkipásztora. Emlékeire Balázs Antal népi fafaragó által készített kopjafát avattak a templomudvarban, a templom szegeletköje mellett, „a gyülekezet-szervező és templomépítő lelkipásztor Pap Sándor emlékére hálás tisztelettel állította a sepsiszentgyörgyi III. Belvárosi Református Egyház-köztség – 2014. aug. 10.” felirattal.

A hálaadó istentiszteleti szolgálatot Gábrly Sándor nyugalmazott lelkipásztor végezte az 1Kor 3,9–16 alapján, aki egykori németországi lelkipásztorként, az ottani hívek által összegyűjtött adományaival nagymértékben hozzá-

járult a templom felépítéséhez. A fent említett bibliai textus Isten munkatársainak a feladatáról és kötelességéről szól. Pap Sándor, néhai lelkipásztor is, Isten munkatársa volt egy életén át, feleségével együtt hűséggel szolgálta Istent és népét, bármerre is vezérelte a Gondviselő. A kopjafát megkoszorúzta a gyülekezet presbitériuma, valamint a kegyelet virágaival díszítette fel a család, a nőszövetség és számos gyülekezeti tag is.

Mindannyian hálásak vagyunk a Jóistennek azért, hogy Pap Sándor, szeretett lelkipásztorunk közöttünk élt és munkálkodott, számtalan nemzedéket megkeresztelt és megkonfirmált, lámpásként vezette utunkat a mennyi Atyához. Áldott emléke örökre megmarad szívünkben.

dr. Kinda Eleonóra

Nyugdíjba vonult Székely Miklós

Száldobos új lelkészre vár

Nyugdíjba vonulása előtt utoljára hirdetett ígét vasárnap Székely Miklós református lelkipásztor Székelyszáldoboson, ahol 22 évig szolgált a gyülekezetet. A tiszteletest és feleségét számos elöljáró, kolléga és helybéli búcsúztatta.

A lelkipásztor ünnepi prédikációjában, a zsúfolásig telt templomban mondott köszönetet mindazoknak, akik munkájában segítettek és mellette álltak a Székelyszáldoboson, lelkészként eltöltött leghosszabb szolgálati éve alatt.

Számokban kifejezve, a tiszteletes ez idő alatt 4917 szolgálatot végzett el, 183 kisgyereket keresztelt, 239 ifjút konfirmált meg, 109 párt adott össze, és 238 temetési szertartást végzett el az erdővidéki településen.

A csaknem háromórásra nyúlt ünnepi alkalmon elbúcsúztak a leköszönő lelkésztől kollégái, Vargyas és Bardoc köztség elöljárói, a helybéli nőszövetség és az ifjak énekekkel, versekkel készültek, a gyülekezet tagjai és a vendégek pedig olykor könnyek közt, olykor pedig nevetve kísérték végig a lelkész házaspár száldobosi életútját.

Amellett, hogy a székelyszáldobosi egyházi ingatlanok, a templom és a parókia teljesen fel-

újított állapotban várja az új lelkipásztort, Székely Miklós szolgálati ideje alatt sikerült felépíteni a településhez tartozó Vargyas leányegyház új református templomát is. A Makovecz Imre által tervezett istenháza alapkövét 1997-ben helyezték el, és 2005-ben sikerült felszentelni.

A több mint 700 lelkes száldobosi, és a hozzá tartozó, 125 lelkes vargyasi leányegyházban megüresedett állást az elkövetkezendő hónapokban tölti be az új lelkész, akit – az egyházi törvények szerint – meghívás vagy pályázat alapján választ meg a gyülekezet. Addig is az erdőfüleli lelkipásztor látja el a beszolgálat.

Berszán Réka

Kérsz-e REPETÁ-t?

E kérdést édesanyánk szájából oly szívesen vettük, de elhangzott konviktusokon megboldogult diákkorunkban vagy egykoron a dicsőszentmártoni vegyipari kombinát „kantinájában” is. De elhangzott Sövényfalván is a presbiterek körében, akik támogatásukat fejezték ki egy presbiteri focibajnokság megszervezésében. Így született meg a REPETA KUPA, Református Presbiterek Találkozója.

Sövényfalva nemcsak ötletgazdája, hanem házigazdája is lett az I. REPETA KUPA küzdelmeinek. A bajnokságra 7 csapat kapott meghívást, illetve némelyek bejelentkeztek. Íme a résztvevők: Kisgalambfalva, Gógánváralja, Gerendkeresztúr, Vámosgálfalva, Magyar királyfalva, Küküllővár és Sövényfalva.

Hatvannégy presbiter gyűlt össze erre a találkozóra, előkeresve porosodó „teniszcipőjét”, ritkán használt focimezét. Jó érzés volt együtt látni ennyi presbitert, akik felszabadultan tudnak örvendezni e nem mindennapi találkozásnak.

A rossz idő nem zavarta az egybegyűlteket, a templomban tartott ünnepélyes megnyitó, istentisztelet és sorsolás után a zsidvei sportterembe mentünk, ahol megkezdődtek a küzdelmek. Idős presbiterek biztatták a fiatalabbakat, szurkoltak a lelátón üldögélve. Sokáig emlé-

kezni fogunk Samu (magyarkirályfalvi presbiter) akrobatikus kapusmozdulataira, vagy akár a legkövérebb játékos címét önmagának kikövetelő Ferire.

A nap végén került sor az ünnepélyes eredményhirdetésre. Az I. REPETA KUPA győztese a küküllővári presbitérium, amely felvállalta a következő bajnokság megszervezését. Azaz úgy látszik, repetázni fogunk... Ezüstérmet szerzett Gógánváralja, míg bronzérmesek lettek a 110

km távolságból érkezett kisgalambfalviak. Kupa, érmek, emléklapok átadása után következett a „harmadik félidő” a sövényfalvi kultúrotthonban: közös vacsora, nótázás.

Tartalmas együttlét volt, mely ismételten bizonyította: szükségünk van a találkozásra, az erőgyűjtésre, a feltöltekezésre, mert még a legkiválóbb presbiterek, gondnokok és lelkipásztorok is belefáradnak a munkába és szolgálatba. Mily jó, hogy focizva fizikálisan elfáradtunk, lélekben pedig erősödünk, mert ott volt bennünk a nyitó áhitaton is elhangzott igei biztatás: „Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak, de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.” (Ézs 40,30–31).

Én még kérek REPETÁ-t.

Fazakas Csaba-Árpád

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy.”

Ézs 43,1

Kállay Csaba

nyugalmazott református lelkipásztor

43 év szolgálat (1 év Máramarosziget, 5 év Nagybánya, 37 Székelykakasd) után, 74 éves korában, türelemmel viselt, rövid betegség után Marosvásárhelyen elhunyt. Temetésére szeptember 2-án került sor Marosvásárhelyen a református temetőben.

ISSN-1223-8848

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400079 Kolozsvár Király utca (str. I. C. Brătianu) 51. sz. Telefon: 0731 019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro <http://www.reformatus.ro/uzenet.html>

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában. Felelős vezető: Dávid Zoltán
Műszaki szerkesztő: Bálint Lajos
Tördelés: Czirmay Ágnes

